

شماره بیست و یکم

پاییز ۱۳۹۱

صفحات ۱۹۱-۱۹۲

نامه‌ها

پس از انتشار شماره ۲۰ مجلهٔ *ادب پژوهی* (ویژه‌نامهٔ زبان و گویش)، آقای دکتر امید طبیب‌زاده یادداشتی از پرفسور کریون بروک خطاب به خود دربارهٔ مقالهٔ «مقایسهٔ اقوال ایزدی‌ها با کلامات یارسان در پرتو برخی سروده‌های ایرانی غربی» دریافت و به دفتر مجله ارسال نمودند که با اندکی تلخیص، ترجمهٔ فارسی آن را در زیر آورده‌ایم:

دکتر طبیب‌زادهٔ عزیز،

... مقاله‌ای که جنابعالی برایم ارسال کردید، فوق‌العاده بود و من از مطالعهٔ آن نکات بسیاری آموختم. تنها موردی که از آن جای بحث دارد استناد شما به «صفی‌زاده» است که از اهل حق نیست و آگاهانه تلاش کرده که متون اهل حق با *اوستا* مشابهت داشته باشد. در سنت حقیقی یارسان، بحثی در باب «کرده یا خورده‌سرانجام» نیست؛ این بحث ساختهٔ صفی‌زاده براساس *اوستاست* (درواقع مقالهٔ شما برای من این نکته را روشن ساخت که صفی‌زاده این متون را به بخش‌بندی‌های نامتعارف تقسیم می‌کند). وانگهی او شاید از این جهت که می‌خواهد به همان ۷۲ مبحث (فصل) کتاب «بارگاه بارگاه» دست یابد، متن‌ها را به شکلی کاملاً متفاوت آنچه در منابع متأخر و ظاهراً معتبرتر نویسندگان اهل حق بخش‌بندی شده، تقسیم می‌کند. در این کارها هرچند که نمی‌توان گفت کل متن متشکل از ابیات است، اکثر بخش‌ها ساختار ۲×۲ مصرع یا ۱+۲×۲ مصرع دارند.

درمورد نبود وقفه (وقف)، من اخیراً همراه با گویشوران بومی مطالعه‌ای را دربارهٔ وزن سروده‌های اهل حق انجام داده‌ام و به این درک رسیده‌ام که آنها به‌وضوح هر مصرع ۱۰هجایی را به ترکیبی از ۵+۵ هجا بیان کرده و میان آنها وقفه انداخته‌اند. ...

... من یکسری منابع تازه را در پایین برایتان ذکر کرده‌ام که به‌دست آوردن آن در ایران آسان نیست، هرچند اثر حسینی پیدا می‌شود. این منابع عبارت‌اند از:
حسینی، سید م (۲۰۰۳/۱۳۸۲)، *دیوان گور یا دیوان کبیر، باغ نی*.
آنون ۱ (کپی شده ۲۰۰۸/۱۳۸۷)، *دفتر دیوان گوره پردیواری [مجموعه کتاب عظیم پردیواری (کلام)]*، کپی شده به‌وسیله کاک عزیزپناهی توتشامی.
طاهری، ت (۲۰۰۷، ۲۰۰۹)، *سرانجام، دو جلد، اربیل*.

Gerrit Kreyenbroek <gkreyen@gwdg.de>